

ΕΤΟΣ 70όν

16 Ιανουαρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3581)

ΧΡΙΣΤΟΣ, ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ὁ Χριστός πολλές φορές κατά τήν τριετή δημόσια δράση του, εἴτε ἀντιληπτός εἴτε μή ἀπό αὐτούς πού τόν συνόδευαν, ἦλθε ἀντιμέτωπος μέ τήν ἀνθρώπινη ἀσθένεια, μέ τόν πάσχοντα ψυχοσωματικά ἄνθρωπο, καί ὡς ἰατρός ψυχῶν καί σωμάτων χορήγησε γενναιοδωρα τήν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας του.

Μία τέτοια περίπτωση διασώζει καί περιγράφει ἡ γραφίδα τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Λουκά· τήν περίπτωση ὁμάδας δέκα μάλιστα ἀνθρώπων πού ἔπασχαν ἀπό τή χρόνια καί πολυώδυνη καί μέ φοβερές κοινωνικές συνέπειες ἀσθένεια τῆς λέπρας. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, τηρώντας τά «ὕγειονομικά πρωτόκολλα» τῆς ἐποχῆς τους, μέ ὅσο δυνατότερη φωνή εἶχαν, ἀνέκραξαν πρὸς τόν Ἰησοῦ λέγοντας: «Ἰησοῦ ἐπίστατα, ἐλέησον ἡμᾶς», δηλ. δείξε τό ἔλεός σου καί θεράπευσέ μας.

Ἡ ἀρχοντιά τῆς εὐγνωμοσύνης

Τό θαῦμα γίνεται, ἡ ὑγεία ἀποκαθίσταται, ἡ λέπρα καθαρίζεται, ἡ ἀσθένεια θεραπεύεται, καί γεμάτοι δύναμη καί εὐεξία οἱ δέκα πρῶν λεπροί σπεύδουν πρὸς τοὺς ἱερεῖς σύμφωνα μέ τήν προτροπή τοῦ Χριστοῦ, γιά νά βεβαιώσουν καί κατά τόν Νόμο τήν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τους. Ἕνας μονάχα ὁμως, καί μάλιστα ὄχι ἀπό τό γένος τῶν Ἑβραίων, ἐπιστρέφοντας ἐκφράζει τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τόν δωρεοδότη Χριστό.

Ἡ λέπρα τῆς ἀγνωμοσύνης

«Οἱ δέ ἐννέα πού;», τό παράπονο τοῦ θεραπευτοῦ Ἰησοῦ. Ἡ εὐγνωμοσύνη τίποτε δέν προσθέτει σέ αὐτόν πού εὐεργετεῖ μέ ἀγάπη, πόσο μάλλον ὅταν «ὁ εὐεργετῶν καί ἰώμενος» εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι τό λουλούδι ἐκεῖνο πού ἀνθίζει στήν καρδιά τοῦ εὐεργε-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιζ΄ 12-19)

Ἐπέστρεψε δοξάζοντας τὸν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένοι τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κόμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξτε ἐαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ ἐβρέθησαν ὑποστρέφαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

τηθέντος, ὅταν ἐντός της ὑπάρχει πρόσφορο ἔδαφος. Τὸν εὐεργετηθέντα πού τὴν ἐκφράζει καταστολίζει, τὸν γεμίζει μὲ εὐωδία πνευματικὴ καὶ τὸν καθιστᾷ ἀντάξιο τῆς εὐεργεσίας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἀποτελεῖ τὸ ἐναρμόνιο εἰσοδικὸ ἄσμα γιὰ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἄς θυμηθοῦμε τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος σταυρωθέντα, τὸν εὐγνώμονα ληστή, ὁ ὁποῖος σύμφωνα μὲ ἄγραφη παράδοση εἶναι ὁ δέκατος ἰαθεὶς πρῶν λεπρός, πού παρότι ἀκολούθησε δρόμους ἐκτός καὶ πέραν τοῦ Νόμου τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ καταδικάσθηκε γι' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους σὲ σταυρικό θάνατο, δὲν ἀλλοιώθηκε ἐντός του. Διατήρησε ἀμάραντο στὴν καρδιά του τὸ ἄνθος τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ αὐτὸ προσέφερε μὲ ταπείνωση στὸν σταυρωμένο Λυτρωτῆ. Αὐτὸ ἀποτέλεσε τὸ εἰσιτήριό του, ὥστε νά εἰσέλθει ἐκεῖνος πρῶτος στὴ βασιλεία.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλές φορές καὶ ἐμεῖς ἔχουμε εὐεργετηθεῖ, κυρίως ἀπὸ τὸν Θεό· εὐεργεσία τὸ δῶρο τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπαρξῆς μας, εὐεργεσία ἢ δυνατότητά μας ἀπὸ βρεφικῆς ἡλικίας νά ἔχουμε δεχθεῖ τὸ ἅγιο Βάπτισμα καὶ νά εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εὐεργεσία τὸ γεγονός ὅτι μητρικὴ γλῶσσα μᾶς ἔδωσαν τὴν ἑλληνικὴ, τὴ γλῶσσα τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων, τῶν πατερικῶν, φιλοκαλικῶν καὶ ἀσκητικῶν συγγραμμάτων, εὐεργεσία ἢ μὲ ἐλευθερία συμμετοχῆ μας στὰ ἱερά μυστήρια καὶ τὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐχουμε εὐεργετηθεῖ ὅμως καὶ ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας, πολλές φορές μάλιστα χωρὶς νά τὸ περιμένουμε, σὲ ὑλικό, ἠθικό καὶ πνευματικό ἐπίπεδο. Καὶ ὅλα τοῦτα τὰ θεωροῦμε σχεδόν δεδομένα, χωρὶς νά γεννιέται στὴν καρδιά μας ἡ ἀνάγκη νά ἐκφράσουμε τὴν πρέπουσα εὐγνωμοσύνη στὸν Θεό καὶ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς μῆκε σέ ἕνα χωριό, τόν συνάντησαν δέκα λεπροί ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι στάθηκαν μακριά ἀπό αὐτόν, καί φώναξαν δυνατά καί εἶπαν: Ἰησοῦ, Κύριε, ἐλέησέ μας. Μόλις τούς εἶδε, τούς εἶπε: Πηγαίνατε καί δεῖξτε τόν ἑαυτό σας στους ἱερεῖς. Καί καθώς πήγαιναν, καθαρίσθηκαν. Ἕνας ἀπό αὐτούς, ὅταν εἶδε ὅτι θεραπεύθηκε, ἐπέστρεψε καί μέ δυνατή φωνή δόξασε τόν Θεό· ἔπεσε στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ μέ τό πρόσωπο πρὸς τά κάτω καί τόν εὐχαριστοῦσε· αὐτός ἦταν Σαμαρεῖτης. Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καί εἶπε: Δέν καθαρίσθηκαν καί οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἐννέα πού εἶναι; Δέν βρέθηκαν γιά νά ἐπιστρέψουν καί νά δοξάσουν τόν Θεό, παρά μόνον αὐτός ὁ ἄλλοεθνης; Τότε τοῦ εἶπε: Σήκω ἐπάνω καί πήγαινε· ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

στούς συνανθρώπους μας. Ἐπίσης, ὅπωςδήποτε ἔχουμε εὐεργετήσει καί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἀναμένοντας ὅμως πάντοτε πλούσια τήν ἔκφραση τῆς εὐχαριστίας ἀπό αὐτούς πού δέχθηκαν τήν ὅποια εὐεργεσία μας. Καί στή μία καί στήν ἄλλη περίπτωση σφάλουμε, δέν εἶναι ἡ στάση μας εὐάρεστη στόν Θεό.

Γράφει κάποιος φιλόσοφος ὅτι ὅσα προσφέρουμε πρέπει νά τά γράφουμε στήν ἄμμο καί ὅσα μᾶς προσφέρουν νά τά σμιλεύουμε βαθιά σέ πλάκα μαρμαρίνη. Τό παράδειγμα τοῦ δέκατου λεπροῦ εἶναι σημαντικό νά ἀποτελέσει γιά ἐμᾶς ὁδοδείκτη στή σχέση μας μέ τόν Θεό καί μέ τή ζωντανή εἰκόνα του μέσα στόν κόσμο, τόν ἄνθρωπο. Τή στάση τῶν λοιπῶν ἀγνωμόνων ἐννέα ἄς τήν κρατήσουμε μέσα μας ὡς παράδειγμα πρὸς ἀποφυγήν, κρατώντας ἐντός μας τή διδακτική ὑπόμνηση ὅτι ἡ ἀγνωμοσύνη μπορεῖ νά ἀποδειχθεῖ χειρότερη καί πιό μολυσματική ἀσθένεια ἀπό τή λέπρα τοῦ σώματος.

Ἀρχιμ. Ἰ. Α. Α.

16 Ἰανουαρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ)

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου· Πευσίππου, Ἐλασίππου κ.ἄ. μαρτύρων (β΄ αἰ.), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 12-19.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Ἰανουαρίου, ΙΔ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. α΄ 15-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

**Μία μοναδική αγιολογική - ιστορική έκδοση
από την Αποστολική Διακονία**

Μητροπολίτου Φαναρίου Αγαθαγγέλου

Γενικού Διευθυντού της Αποστολικής Διακονίας της Έκκλησίας της Ελλάδος

ΚΗΠΟΣ ΑΕΙΘΑΛΗΣ

**Οι Άγιοι της Μεγάλης Ελλάδας στις πόλεις - άποικίες της Εύβοιας
(Α΄ έκδ., σχήμα 21x29 εκατ., σελ. 304)**

Ἡ πρωτοτυπία τῆς παρούσας πολυτελοῦς ἐκδόσεως ἐστιάζεται στήν παρουσίαση τοῦ πρωτοχριστιανικοῦ, βυζαντινοῦ καί ἑλληνορθόδοξου ἀγιο-λογικοῦ παρελθόντος καί στήν προβολή μέσα ἀπό τά Συναξάρια τῶν μορφῶν τῶν Ἀγίων πού ἐξησαν, ἀναδείχθηκαν, ἔδρασαν, ἀσκήτεψαν, ἄθλησαν καί μαρτύρησαν στίς ἀποικίες τῆς Εὐβοίας στή Μεγάλη Ἑλλάδα καί τή Σικελία, τό ὅποιο μέχρι σήμερα εἶναι παντελῶς ἄγνωστο στό μεγαλύ-τερό του μέρος.

Γιά τήν πληρέστερη εἰκόνα τοῦ θέματος ἀπό τόν ἀναγνώστη, ἡ ἔκδοση ἐμπλουτίζεται μέ σύντομα ἱστορικά στοιχεῖα κάθε ἀποικίας-πόλεως, πού ἴδρυσαν οἱ Εὐβοεῖς, ὅπως καί μέ εἰκονογραφικό ὑλικό, τό ὅποιο πάντοτε στηρίζει μέ ἕναν ἰδιαίτερο φωτεινό τρόπο κάθε κείμενο. Αὐτό τό πνευματικά πλούσιο καί μοναδικό παρελθόν τῶν πατέρων καί προγόνων μας ὄχι ἀπλῶς ἀγγίζει, ἀλλά καί σηματοδοτεῖ τόν δικό μας ἀγώνα μέσα στήν ἐσχατολογική πορεία τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς καθημερινότητας, τό ἱστορικό γίγνεσθαι τῆς Πατρίδας μας καί τό «μοίρασμα» τῆς Παράδοσής μας μέ τόν ὑπόλοιπο χριστιανικό κόσμο.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Αγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Αποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
